

Takih, ki ne poznajo krščanskega nauka, ne marajo v nebesih.

„Saj pravim, že zopet pet v krščanskem nauku! Kdaj se boš vendar ti začel učiti?“ Tako so tarnali Lavrinova mati, ko je Tonček prinesel šolsko naznanilo. „Če se krščanskega nauka ne boš učil, se ti bo slabo godilo. Le čakaj, da pridejo oče domu!“ Žalostno je hodil Tonček celi dan po hiši, kajti vedel je, da se z očetom ne bosta kaj lepo pogledala.

Lavrinova mati so ravno pogrinjali mizo, kar se začujejo zunaj koraki. Oče stopijo v sobo. Po pozdravu je bilo njih prvo vprašanje po šolskih naznanilih. Pa saj sta marljiva Jelica in Lojzek že tako segala v šolsko torbico ponj. Z obema so bili oče prav zadovoljni.

Nazadnje pa boječe prileze Tonček.

„No, Tonček, ali si popravil slabi red v krščanskem nauku? Daj mi naznanilo, da vidim!“ Oče razgrnejo naznanilo, — gledajo in gledajo.

„A tako“, reko, „ti si ostal še vedno stari grešnik? Zadnjič, ko si prinesel ta red, si mi obljubil, da se bodeš poboljšal. A zdaj? Potem pa praviš, da hočeš v nebesa priti. Takih, ki ne znajo krščanskega nauka, ne marajo v nebesih. V posteljo se mi spravi, kar brez večerje!“

Jokaje se spravi Tonček v postelj. Kmalu je zaspal. A še po noči ni imel miru. Grozne sanje je imel.

V sanjah se Tonček napoti v nebesa. Ustavi se pred nebeškimi vrati in potrka. Vun pride sv. Peter. „Kaj bi pa ti rad, Tonček“, ga vpraša. „V nebesa bi rad šel!“ odgovori Tonček. „Bomo videli, če si za v nebesa“, reče sv. Peter. „Povej deset božjih zapovedi!“ Tonček nič ne odgovori, ne zna. „Povej šest resnic!“ — Nič. „Povej pet cerkvenih zapovedi!“ — Že zopet nič.

„Ti ne moreš v nebesa“, reče sv. Peter. Pojdi nazaj k materi in uči se krščanskega nauka! Kadar boš vse znal, pa zopet pridi!“

Tonček jokaje odide. Ko pride do svojega doma, zagleda na mizi katekizem. Skoči ponj in se prične učiti. Kmalu je vse znal.

Tedaj se Tonček prebudi. — Sedaj pa v resnici Tonček skoči s postelje in se prične učiti. Od tedaj pa se redno uči krščanski nauk, ker ve, da kdor ne zna krščanskega nauka, ne more v nebesa.

×

Na polju.

Andantino,

P. Angelik Hribar.

p

1—4. Tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la

p

Le za-vr - ti-mo se Sre-di po - lja

f